

กระทรวงอุตสาหกรรม Ministry of Industry

EU-Industry review

ปีที่ 4 ฉบับที่ 12 ประจำเดือนธันวาคม 2560

- ลักเซมเบิร์ก จัดทำการศึกษา THIRD INDUSTRIAL REVOLUTION STRATEGY
- OPEN INNOVATION และ LIVING LAB สองแนวคิดนวัตกรรมที่น่าสนใจ
- สภาสหภาพยุโรปปรับร่างกฎหมายด้าน FREE FLOW OF DATA แล้ว
- ตัวแทน UNIDO เข้าร่วมประชุม ONE PLANET SUMMIT
- มาตรการใหม่ด้านผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยใน EU

บรรณาธิการที่ปรึกษา – นางสาวกิตติ์สิริ แก้วพิพัฒน์ อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายอุตสาหกรรม)

กองบรรณาธิการ – นายพีระพันธ์ จิตรารัตน์

สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ประจำกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย

<http://thaiindustrialoffice.wordpress.com>

<https://www.facebook.com/thaiindustrialVienna>

EU-Industry Review เป็นพื้นที่เผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในยุโรป เพื่อวงการอุตสาหกรรมไทย ซึ่งนำเอาบทความจากเว็บบล็อกของสำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ประจำกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรียมาจัดทำในรูปแบบจดหมายแจ้งข่าวรายเดือน ท่านสามารถอ่านบทความเหล่านี้และลิงค์ที่เกี่ยวข้องได้ที่เว็บบล็อกของสำนักงานฯ

สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ประจำกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย

Royal Thai Embassy

48 Cottagegasse,

1180, Vienna Austria

ลักเซมเบิร์ก จัดทำการศึกษา THIRD INDUSTRIAL REVOLUTION STRATEGY

EC

กระทรวงเศรษฐกิจ หอการค้าและ องค์กร IMS (องค์กรความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน) ของประเทศลักเซมเบิร์ก ได้ร่วมกันเปิดตัว การศึกษาเชิงกลยุทธ์ ยุทธศาสตร์การปฏิวัติ อุตสาหกรรมที่สามของประเทศ หรือ The Third Industrial Revolution Strategy (TIR) โดยมี เป้าหมายหลักในการสร้างกลยุทธ์ทางเศรษฐกิจ ที่ยั่งยืนสำหรับลักเซมเบิร์ก การศึกษาดังกล่าว ดำเนินการร่วมกับ Jeremy Rifkin ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเศรษฐศาสตร์ และทีมผู้เชี่ยวชาญจากนานา ประเทศ

แนวคิดของลักเซมเบิร์กดูจะสวนทางกับเทรนของ ประเทศอื่น ๆ รวมทั้งไทย ที่มุ่งไปสู่การเป็น 4.0 ข้อแตกต่างระหว่างแนวคิด 4.0 และ TIR โดยหลัก ต่างกันตรงการจัดแบ่งช่วงการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ผ่านมา แนวคิด TIR มองว่า การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 1 นั้นเกิดขึ้นใน

ศตวรรษที่ 19 ผลักดันโดยเครื่องจักรพลังไอน้ำ อุปกรณ์การพิมพ์ โทรเลข และถ่านหิน การปฏิวัติ อุตสาหกรรมครั้งที่สองเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 20 โดยมีพลังงานไฟฟ้าแบบรวมศูนย์ (centralised electricity) โทรศัพท์ วิทยุ ทีวี น้ำมันราคาถูก และเครื่องจักรสันดาบ เป็นเทคโนโลยีที่ทำการ ผลักดันการปฏิวัติดังกล่าว และในปัจจุบันสภาพ ยุโรปกำลังทำการวางรากฐานสำหรับการปฏิวัติ อุตสาหกรรมครั้งที่ 3 โดยมี digitalisation เป็น ตัวหลักในการเชื่อมต่อข้อมูลระหว่างภาคส่วน ต่าง ๆ

ในขณะที่ Industry 1.0 เป็นการใช้เครื่องจักร ต่าง ๆ การขับเคลื่อนโดยน้ำและไอน้ำมาช่วยการ ผลิต Industry 2.0 เป็นการใช้พลังงานไฟฟ้าและ การจัด assembly line และ mass production ที่เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต Industry 3.0 เป็นการนำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้จัดระบบการผลิต รวมทั้ง Internet และการใช้หุ่นยนต์ เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้นไปอีก และ ยกระดับเป็น Industry 4.0 เมื่อโลกของความเป็น จริงและโลกไซเบอร์เชื่อมต่อกันอย่างไม่มีรอยต่อ ผ่านการใช้ Internet of Things Big Data และ cloud ยกระดับประสิทธิภาพของการผลิตผ่าน การเชื่อมต่อดังกล่าวที่ทำให้ ระบบ คอมพิวเตอร์สามารถเข้ามาจัดการ การ ดำเนินการต่าง ๆ อย่างเบ็ดเสร็จ

จะเห็นได้ว่าแนวคิดของ TIR และ Industry 1.0-4.0 มีข้อคล้ายกันตรงที่ TIR รวมเอา 3.0 และ 4.0 เข้าด้วยกันนั่นเอง

กลยุทธ์ TIR ของลักเซมเบิร์กเริ่มดำเนินการในปี ค.ศ. 2016 ที่ผ่านมานี้ก็ได้ดำเนินการนโยบายต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิวัติอุตสาหกรรม เช่น การพิจารณานโยบายการกระจายการลงทุนทางเศรษฐกิจ (Diversification policy) และแผนปฏิบัติการในรูปแบบต่าง ๆ มานานกว่าทศวรรษ แต่วัตถุประสงค์ของการศึกษา TIR คือการเร่งพลวัตเหล่านี้ และส่งเสริมรูปแบบทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความ resilience มากขึ้นเพื่อประโยชน์ของคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต โดยผลของการวิจัยคือยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องและครอบคลุมแบบองค์รวม ที่จะทำให้นักลงทุนสามารถก้าวไปสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สามได้

ลักเซมเบิร์กมองการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะลักเซมเบิร์กตั้งอยู่บนจุดตัดใจกลางยุโรป การปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความสำเร็จ นอกจากนี้การเข้าร่วมเป็นสมาชิกในสหภาพยุโรปก็เป็นอีกหนึ่งตัวแปรสำคัญที่เร่งให้เกิดการพัฒนาดังกล่าว

ปัจจุบันรูปแบบทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศลักเซมเบิร์กได้รับแรงผลักดันจากปัจจัยภายนอกเป็นอย่างมาก ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการเติบโตของกำลังแรงงาน (growth of labor-

force) และความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เริ่มถึงขีดจำกัด รูปแบบทางเศรษฐกิจและวิถีชีวิตส่วนใหญ่ของประเทศยังมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากร การบริโภคทรัพยากรยังเป็นไปอย่างทิศทางเดียว (liner resource consumption) ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียทางเศรษฐกิจ สังคม และสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

การนำเอาแนวคิด TIR มาดำเนินการจะช่วยให้ลักเซมเบิร์กสามารถผันตนเองไปสู่การเติบโตเชิงคุณภาพ ที่มาจากการพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีประสิทธิภาพในภาพรวม การเพิ่มประสิทธิผล และการจัดการทรัพยากรที่ชาญฉลาด โดยมีเป้าหมายของการปรับรูปแบบทางเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความยั่งยืนมากขึ้น การเติบโตอย่างมีคุณภาพนี้จะช่วยสร้างความมั่งคั่งที่เป็นสิ่งที่จำเป็น ในการแก้ปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ เช่น ความยากจน การว่างงาน ความไม่เท่าเทียม การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

จุดมุ่งหมายหลักอีกข้อของการศึกษาดังกล่าวคือการสร้างความตระหนักถึง และการเตรียมความพร้อมของประเทศลักเซมเบิร์กในด้านเศรษฐกิจและสังคมสำหรับ megatrends ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อาทิเช่น อุทกภัยจากธรรมชาติ digitalisation การนำหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติมาใช้ decarbonisation และการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึง รูปแบบเศรษฐกิจใหม่ ๆ

เช่น เศรษฐกิจหมุนเวียน (circular economy) และ ระบบเศรษฐกิจแบ่งปัน (sharing economy) ผ่านการศึกษาดังกล่าว ลักเซมเบิร์กจะสามารถชี้ให้เห็นถึง ภัยคุกคามที่น่าจะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถพลิกให้วิกฤติกลายเป็นโอกาส สำหรับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและประชากรของประเทศได้

แม้ว่าลักเซมเบิร์กจะไม่ใช้แรงผลักดันหลัก ของ megatrends เหล่านี้ แต่การมีส่วนร่วม การร่วม คาดการณ์ และการเตรียมตัวต่อความ เปลี่ยนแปลงที่จะมาถึงก็เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ ประเทศคงความสามารถในการแข่งขันในอนาคต การศึกษายุทธศาสตร์ TIR ของประเทศ ลักเซมเบิร์ก จึงเปรียบเหมือนการเตรียมพร้อม กล่องเครื่องมือสำหรับอนาคต

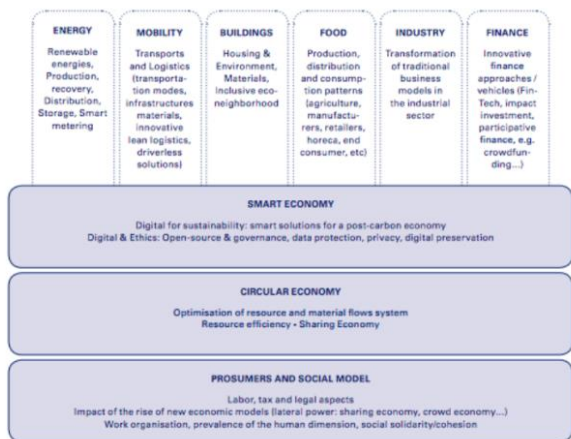
การศึกษา TIR ของลักเซมเบิร์ก ใช้วิธี lateral bottom-up approach โดยเปิดโอกาสให้ ผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียในระดับประเทศ เข้ามาแสดง ความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์ และวิสัยทัศน์ เพื่อสร้างมุมมองที่แตกต่าง และนำไปสู่ กระบวนการจัดทำแผน ควบคู่ไปกับการจัดทำ ข้อมูลเศรษฐกิจในระดับมหภาคเพื่อการจัดทำ ยุทธศาสตร์นี้โดยเฉพาะ

การร่วมมือดังกล่าวของภาคส่วนต่าง ๆ ใน ประเทศนับเป็นการดำเนินการครั้งประวัติศาสตร์ และทำให้ผลการศึกษาที่ได้เหมาะสมกับความเป็น จริงในระดับท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของผู้ที่ เกี่ยวข้องจำนวนมากเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้าง

ความเชื่อมั่นต่อแผนดังกล่าว และสอดคล้องกับ แนวทาง “collaborative commons” และ กระบวนการ Open innovation ที่เป็นส่วนหนึ่ง ของ TIR

การมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันดังกล่าวถูกจัด ขึ้น โดยแบ่งหมวดหมู่ออกเป็น 9 working group ตามที่แสดงในภาพด้านล่าง มีการแบ่งหมวด แนวคิดออกเป็นหกเสาหลักในแนวตั้ง (พลังงาน คมนาคม อาคารและสิ่งก่อสร้าง อาหาร อุตสาหกรรม และการเงิน) และสามแกนแนวนอน (เศรษฐกิจอัจฉริยะ เศรษฐกิจหมุนเวียน และ prosumers – ผู้บริโภคที่เป็นทั้งผู้ผลิต และ รูปแบบทางสังคมที่เกี่ยวข้อง) working group แต่ละกลุ่ม ได้ทำการศึกษา TIR ของลักเซมเบิร์ก ด้วยการระบุและหารือเกี่ยวกับโอกาส ความท้าทายและแนวโน้มที่เกี่ยวข้อง และ เสนอแนะมาตรการเชิงยุทธศาสตร์และการ ดำเนินการที่เป็นรูปธรรมในพื้นที่ที่แตกต่างกัน โดยระบุไปถึงโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยี กรอบ การกำกับดูแล นโยบายรูปแบบธุรกิจใหม่ ๆ การเงิน และการศึกษา

แม้ว่าแต่ละหัวข้อจะได้รับพิจารณาแบบแยก จากกัน แต่ก็ทีมผู้ทำการศึกษาที่ตระหนักถึง การเชื่อมต่อของปัญหาที่ต้องการการศึกษา และมีการพิจารณาในภาพรวมอย่างเป็นระบบ มีการ เชื่อมโยงและปฏิสัมพันธ์ ไม่เพียงผ่านในแกนนอน เท่านั้น แต่ก็มี การประสานระหว่างเสาแนวตั้งด้วย

แกนแนวนอนทั้งสามเป็นปัจจัยที่มีผลต่อในทุกด้านทางเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม เทคโนโลยีอัจฉริยะเปรียบเสมือนเป็นกระดูกสันหลังของการใช้งาน Internet of Things และมีแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนเข้าแทรกซึมในทุกภาคเศรษฐกิจและปิดการหมุนเวียนของการใช้ทรัพยากรให้อยู่ภายในประเทศ นอกจากนี้เศรษฐกิจการแบ่งปันที่เป็นระบบเศรษฐกิจและรูปแบบธุรกิจที่ใหม่ จะส่งผลกระทบต่อเสาแนวตั้งและแนวนอนทั้งหมด แกนเสา “เงินทุน” มีหน้าที่เป็น enabler ของโครงการ TIR และการลงทุนต่าง ๆ

การดำเนินการตามแนวคิดดังกล่าว คาดว่าจะส่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมหภาคให้กับลักเซมเบิร์ก และเปลี่ยนเส้นทางของลักเซมเบิร์กไปสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สามในระยะยาว ในช่วงหลายทศวรรษต่อไป การศึกษาเชิงกลยุทธ์นี้ จะเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาที่สำคัญ และเป็นโอกาสที่ดีในการจัดการอภิปรายสาธารณะในวงกว้างเกี่ยวกับสังคมของประเทศและอนาคตทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษาดังกล่าวเป็นเพียง

จุดเริ่มต้นของเส้นทางการพัฒนาของลักเซมเบิร์กเท่านั้น

OPEN INNOVATION และ LIVING LAB สองแนวคิดนวัตกรรมที่น่าสนใจ

ที่มา EU

หากกล่าวถึงแนวคิดการขับเคลื่อนนวัตกรรมของสหภาพยุโรปแล้ว แนวคิด Open Innovation และ Living Lab น่าจะเป็นสองแนวคิดที่ได้ยินบ่อยครั้ง

Open innovation เป็นแนวคิดที่ถูกสร้างขึ้นโดยโปรเฟสเซอร์ Henry Chesbrough ในช่วงปีค.ศ. 2000 เพื่ออธิบายปรากฏการณ์การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างบริษัทและองค์กรต่าง ๆ อย่างอิสระ ปราศจากอุปสรรคหรือกำแพง ในรูปแบบใด ๆ ที่กั้นระหว่างองค์ความรู้ภายใน (ที่เกิดขึ้นภายในบริษัท) และองค์ความรู้ภายนอก (ที่เกิดขึ้นจากบริษัทอื่น ๆ หรือองค์กรอื่น) กล่าวคือองค์ความรู้และนวัตกรรมสามารถหมุนเวียนเข้าออกแต่ละภาคส่วนได้อย่างอิสระ แก่นของแนวคิด Open innovation คือในโลกที่มีการ

กระจายตัวขององค์ความรู้และนวัตกรรม บริษัทต่าง ๆ ไม่สามารถที่จะพึ่งพาเพียงองค์ความรู้ที่ตนเองสร้างขึ้น แต่ต้องพร้อมที่จะใช้องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากภาคส่วนอื่น ๆ ซึ่งอาจจะได้มาโดยการซื้อสิทธิหรือใบอนุญาต นอกจากนี้องค์ความรู้ที่บริษัทผลิตขึ้นแต่ไม่มีการใช้ประโยชน์ ควรจะถูกนำออกไปจากบริษัท ผ่านการขายสิทธิ Spin-offs หรือร่วมลงทุน

การนำเอาแนวคิด Open Innovation มาใช้นั้นมีประโยชน์ต่อหลายภาคส่วน ในภาพรวม จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ลง เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาให้สูงขึ้น สร้างการมีส่วนร่วมของผู้ใช้ต่อการพัฒนานวัตกรรม (co-creation) เพิ่มความแม่นยำในการเจาะตลาดและผู้ใช้ นวัตกรรม และเพิ่มศักยภาพในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ สำหรับแต่ละภาคส่วน แนวคิดนี้จะช่วยให้บริษัทต่าง ๆ สามารถขยายผลแนวคิดนวัตกรรมของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งเร่งความเร็วของ innovation cycles ของตน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสร้างนวัตกรรม ในด้านผู้บริโภค ก็จะสามารถระบุข้อกำหนดของสินค้าตามความต้องการของตนได้ และผู้ให้บริการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าของตน รวมทั้งสามารถหาช่องทางและรูปแบบการให้บริการใหม่ ๆ ได้

อย่างไรก็ตามข้อเสียของแนวคิดนี้ก็มีเช่นกัน อาทิ การสูญเสียความสามารถในการแข่งขันของบริษัท

เมื่อมีการแชร์และแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นความลับทางธุรกิจ หรือความรู้ที่สามารถจดสิทธิบัตรได้ การเพิ่มความซับซ้อนในการควบคุมและติดตามนวัตกรรมและผลที่ได้จากการดำเนินโครงการ และการระบุและนำเอา นวัตกรรมที่มาจากภายนอกมาใช้ เป็นต้น

ในสหภาพยุโรป แนวคิด Open innovation ได้รับการพัฒนาเคียงคู่ไปกับแนวคิดการวิจัย Living Labs ที่มุ่งสร้างองค์ความรู้ร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมที่ นวัตกรรมสามารถหมุนเวียนได้อย่างอิสระ (open-innovation ecosystem) สหภาพยุโรป ได้จัดตั้งเครือข่าย European Network of Living Labs (ENoLL) ขึ้นในปี ค.ศ. 2006 เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการนโยบาย นวัตกรรมในสหภาพยุโรป แนวคิด Open innovation และ living lab ถูกประสานเข้าอย่างแนบแน่นผ่านการพัฒนาแนวคิด Open Innovation 2.0 (OI2) ที่เน้นความสำคัญของบุคลากรในการดำเนินการ quadruple helix innovation approach

แนวคิดดังกล่าวเป็นที่แพร่หลายมากขึ้น ในปี ค.ศ. 2015 ผ่าน คำขวัญ Open science, open innovation, open to the world – กล่าวโดย Commissioner for Research, Science and Innovation นาย Carlos Moedas นอกจากนี้แนวคิดดังกล่าวยังได้รับการผลักดันผ่านนโยบายของสหภาพยุโรปในด้านนวัตกรรม ทั้งทางยุทธศาสตร์และการดำเนินการ เช่นผ่านการ

ประเมินผลการดำเนินการของโปรแกรม Horizon 2020

สหภาพยุโรปนำเอาแนวคิด Living Labs เป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างการวิจัยนวัตกรรมและการนำเอานวัตกรรมดังกล่าวมาใช้จริง แนวคิดดังกล่าวรวมเอามิติสังคมเข้ากับมิติเทคโนโลยี (public-private-people partnership – PPPP) ที่ผ่านมาสหภาพยุโรปได้การตั้งโครงการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามแนวคิดนี้ (CIP, FP7 และ RFEC) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของ Living Labs ในบริบทต่าง ๆ นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการฯ ได้ประกาศรับฟังข้อเสนอแนะจากภาคส่วนต่าง ๆ ผ่าน European Innovation Council และดำเนินกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับ openness และ co-creativity ในการดำเนินการต่าง ๆ ของสหภาพยุโรปผ่าน European Political Strategy Centre (EPSC) อีกด้วย

แนวคิดที่มุ่งสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ผ่านความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ เป็นส่วนสำคัญ ที่ทำให้สหภาพยุโรปสามารถสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เหมาะสมกับนวัตกรรม รวมทั้งดึงดูดการลงทุนในนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง การเปลี่ยนแปลงของยุโรปในด้านต่าง ๆ (clouds, Internet of Things (IoT), open data, big data, 5G) และโครงการจากภาคส่วนการเมืองต่าง ๆ เช่น นโยบาย digital single market strategy จะสร้างโอกาสสำหรับการสร้างมูลค่าในรูปแบบ

ตลาดที่แตกต่างไป การให้บริการที่แปลกใหม่ ผลิตภัณฑ์ที่ตื่นตาตื่นใจ ผ่านรูปแบบ co-creative ที่ประชาชน ผู้บริโภค ผู้ผลิต ภาครัฐ และสถาบันการศึกษาต่างมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์

สภาสหภาพยุโรปปรับร่างกฎหมายด้าน

FREE FLOW OF DATA แล้ว

ที่มา: EU

ที่ประชุมยุโรป (European Council) ซึ่งประกอบด้วยนักการทูตตัวแทนของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปทั้ง 28 ประเทศ ได้รับรองข้อเสนอการอนุมัติให้ข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล (non-personal data) สามารถถูกส่งเข้าออกภายในข้อเขตของสหภาพยุโรปได้อย่างเสรี เมื่อวันที่ 20 ธันวาคมพ.ศ. 2560 ที่ผ่านมานาย Urve Palo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งทำหน้าที่ในตำแหน่งประธานาธิบดีของสหภาพยุโรป (ตำแหน่งดังกล่าว มีการเวียนวาระ ๆ หกเดือน) ในฐานะตัวแทนของเอสโตเนียจนถึงสิ้นเดือนธันวาคมกล่าวว่า “การเคลื่อนย้ายข้อมูลที่ไร้พรมแดนจะช่วยลดค่าใช้จ่าย ในการทำธุรกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เริ่มต้นธุรกิจหน้าใหม่ กิจการขนาดกลางและเล็ก (SMEs) และยังเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการให้บริการดิจิทัลในยุคต่อไป การรับร่างข้อเสนอกฎหมายดังกล่าวโดยที่ประชุมยุโรป จะช่วยให้ประเทศบัลแกเรีย ที่จะมารับตำแหน่งประธานาธิบดีของสหภาพยุโรปใน

หกเดือนต่อจากเอสโตเนีย สามารถเริ่มต้นการเจรจาร่างข้อบังคับในวาระดังกล่าวกับรัฐสภายุโรปได้

แม้จะมีการคาดว่าร่างข้อเสนอดังกล่าวจะถูกปรับในรายละเอียด ในรัฐสภาฯ โดยสมาชิกรัฐสภาของสหภาพยุโรป (MEPs) แต่หลักการของข้อเสนอดังกล่าวก็ผ่านการรับรองแล้ว ซึ่งประเด็นหลักของข้อเสนอดังกล่าวคือ ข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล ควรได้รับอนุญาตให้สามารถถูกส่งข้ามพรมแดนภายในสหภาพยุโรปได้ โดยไม่มีข้อจำกัด ยกเว้นในกรณีที่ข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของสาธารณะ

การผ่านวาระด้านพรมแดนของข้อมูลนี้ หมายความว่าประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปที่มีกฎหมายที่บังคับหรือจำกัดบริษัทและองค์กรภายในประเทศของตน ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลต่างประเทศจะต้องทำการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ประเทศสมาชิกจะไม่ได้รับอนุญาตให้บังคับใช้กฎหมายใหม่ใด ๆ ที่จะจำกัดการไหลเวียนข้อมูล ยกเว้นหากเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ ทั้งนี้รัฐบาลของประเทศสมาชิกจะต้องแจ้งและให้เหตุผลต่อคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้เสนอว่าประเทศสมาชิก ควรจะทำการยกเลิกกฎหมายและกฎข้อบังคับทั้งหมด ที่ขัดแย้งกับหลักการของร่างข้อเสนอดังกล่าว (การไหลเวียนเสรีของข้อมูลที่ไม่ใช่

ข้อมูลส่วนบุคคล) ภายในสิบสองเดือนหลังจากมีการบังคับใช้ร่างข้อเสนอดังกล่าว ทั้งนี้ที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อเสนอโดยคณะกรรมการในด้านดังกล่าว แต่เสนอให้เพิ่มกรอบเวลาที่จะบังคับใช้ให้กับประเทศสมาชิกเป็นสองเท่า (24 เดือน) อย่างไรก็ตามที่ประชุมไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการ ที่จะให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะ เพื่อดูแลการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการไหลเวียนเสรีข้อมูล (Free Flow of data Committee) และได้ตัดเอาข้อเสนอดังกล่าวออกไป

ซึ่งการลงมติดังกล่าว เกิดขึ้น 98 วันหลังจากที่คณะกรรมการได้ทำการเผยแพร่ข้อเสนอ ซึ่งนับว่ามีความรวดเร็วเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานของสหภาพยุโรปในการผ่านข้อตกลงอื่น ๆ ซึ่งทั้งนี้อาจจะแสดงให้เห็นถึงความเร่งด่วน และความสำคัญของประเด็นดังกล่าว

และในลำดับต่อไปนั้น จะต้องยื่นเสนอต่อที่ประชุมของรัฐสภาและรอดูท่าทีของสมาชิกก่อนที่สถาบันต่าง ๆ ในสหภาพยุโรป จะสามารถเริ่มทำการเจรจาในขั้นสุดท้ายได้ ซึ่งทั้งนี้ นาง Anna Maria Corazza Bildt สมาชิกรัฐสภาที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแลการนำเสนอวาระดังกล่าวผ่านรัฐสภายังไม่ได้ยื่นร่างรายงานต่อที่ประชุม (รายงานดังกล่าวริเริ่มโดยคณะกรรมการอุตสาหกรรมของรัฐสภาและสมาชิก คณะกรรมการ Internal Market นาง Corazza Bildt)

ซึ่งร่างรายงานฉบับดังกล่าวจะต้องถูกยื่นต่อ คณะกรรมการเพื่อทำการหารือและลงมติต่อไป และจะต้องแล้วเสร็จก่อนที่จะมีการเจรจาใด ๆ เริ่มขึ้น ก่อนหน้านี้ ผู้นำระดับสูงของสหภาพ ยุโรปได้กล่าวระหว่างการประชุมสุดยอดสหภาพ ยุโรปเมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ว่าการร่าง กฎหมายดังกล่าวจะเสร็จสิ้นภายในเดือน มิถุนายนปีนี้ (พ.ศ. 2561)

การผ่านร่างข้อเสนอดังกล่าว น่าจะมีผลกระทบ ในด้านความปลอดภัยทางข้อมูล (Data Security) ของประเทศสมาชิกอย่างมาก เพราะ คำจำกัดความของข้อเสนอยังต้องมีการตีความ เพิ่มเติม อาทิเช่น ข้อมูลประเภทไหนที่ไม่ใช่ ข้อมูลส่วนตัว และในกรณีไหนบ้างที่ข้อมูลที่ถูก พิจารณาจะไม่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของสาธารณะ และข้อบังคับต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ภายใต้กรอบที่สามารถปรับเปลี่ยนไป ตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หรือไม่ อยากรู้ก็ติดตามการดำเนินการของสหภาพ ยุโรปในด้านดังกล่าว นับเป็นการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและธุรกิจ ที่ปัจจุบันถูกขับเคลื่อนโดย ข้อมูล (Data driven society) ที่น่าจับตามอง

ตัวแทน UNIDO เข้าร่วมประชุม

ONE PLANET SUMMIT

ที่มา UNIDO

กรุงปารีส, 12 ธันวาคม – ในวันครบรอบปีที่สอง ของการลงมติข้อตกลงสนธิสัญญาปารีสเรื่องการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นายมานูเอล มานรอน ประธานาธิบดีฝรั่งเศส นายอันโตนิโอ กูเธอร์ส เลขาธิการสหประชาชาติ และนายจิม ยอง คิง ประธานธนาคารโลก ได้เชิญ นายกรัฐมนตรีจาก 50 ประเทศและรัฐบาล และ ผู้เข้าร่วมประชุมระดับสูงจำนวน 4,000 คน ที่เป็นตัวแทนจากภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา เพื่อหารือเกี่ยวกับการ ดำเนินการเรื่องสภาพภูมิอากาศและประกาศ พันธกรณีในการดำเนินการ

การประชุมสุดยอด One Planet Summit มี วัตถุประสงค์หลักสามประการคือ 1) การ ดำเนินการที่เป็นรูปธรรมและร่วมกัน 2) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ และ 3) การ สนับสนุนซึ่งกันและกัน ที่ประชุมได้กล่าวถึง

ประเด็นต่าง ๆ โดยสามหัวข้อตัวอย่างที่ได้รับ การกล่าวถึง ได้แก่ การยกระดับเงินทุน (scaling up) สำหรับการดำเนินการด้านสภาพอากาศ การเงินสีเขียว (greening finance) เพื่อธุรกิจที่ยั่งยืน การเร่งดำเนินการเรื่องสภาพอากาศ ในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค และ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของนโยบาย ทาง นิเวศวิทยาและการเปลี่ยนแปลงไปสู่การมีส่วนร่วม

นาย Christophe Yvetot ซึ่งเป็นตัวแทนของ UNIDO ในการประชุมสุดยอดครั้งนี้ได้กล่าวถึง การประชุมดังกล่าว “การประชุมสุดยอด One Planet Summit เป็นการริเริ่มที่ยิ่งใหญ่โดย ประธานาธิบดีมานูเอล มานรอน เพื่อเร่งรัดการ ดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั่วโลก UNIDO ตอบสนองต่อการเรียกร้อง ดังกล่าว ผ่านการดำเนินการกับ 10 ClimActs ที่ จะ ช่วย ยกระดับ การ ดำ เนิน การ ใน ภาคอุตสาหกรรมของประเทศกำลังพัฒนา ”

UNIDO มีการดำเนินการที่ยาวนาน ในด้านการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ เช่น การ ดำเนินการโครงการกว่า 1,400 โครงการที่ เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมในประเทศกำลัง พัฒนา เพื่อหลีกเลี่ยงการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภายใต้พิธีสารมอนทรีออล รวมเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 849 ล้านดอลลาร์ฯ นอกจากนี้องค์กรยังได้ดำเนิน โครงการอีก 88 โครงการร่วมกับ Global Environment Facility (GEF) รวมเป็นมูลค่า

โครงการกว่า 278.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งช่วยให้นักลงทุนจากภาครัฐและเอกชน ได้รับผลประโยชน์มากกว่า 800 ล้านดอลลาร์

โครงการด้านสภาพภูมิอากาศใหม่ของ UNIDO หรือ ClimAct ได้ถูกจัดเตรียมขึ้นเป็นพิเศษ สำหรับการประชุม One Planet Summit และ สะท้อนให้เห็นการให้ความสำคัญขององค์กรต่อ ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ที่เป็นองค์ประกอบหลักของการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและมี ส่วน ร่วม หรือ sustainable industrial development (SID) โดยมีตัวอย่าง การ ดำเนินการดังต่อไปนี้:

การยกระดับเงินทุนสำหรับการดำเนินการด้าน สภาพภูมิอากาศ

UNIDO ClimAct 1: “เครือข่ายที่ปรึกษาทางการเงิน จากภาคเอกชน (Private Financing Advisory Network) ซึ่ง UNIDO เป็นเจ้าภาพ จะเพิ่มความพยายามในการระดมทุนจากภาครัฐและ ภาคเอกชน สำหรับการดำเนินการด้านสภาพ ภูมิอากาศและพลังงานสะอาดในประเทศกำลัง พัฒนา โดยมีเป้าหมายการระดมทุนที่ 1 พันล้าน ดอลลาร์ ภายในปีพ.ศ. 2568 (ค.ศ. 2025)”

UNIDO ร่วมกับ Renewable Energy and Energy Efficiency Partnership (REEEP) เป็น เจ้าภาพเครือข่าย Private Financing Advisory Network – PFAN ที่เป็นองค์กรพหุภาคีระหว่าง ภาคเอกชนและรัฐทำการระดมทุนสำเร็จไปแล้ว

เป็นมูลค่า 1.2 พันล้านดอลลาร์สำหรับโครงการ 101 โครงการ ซึ่งคิดเป็นการลดปริมาณเทียบเท่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 3.3 ล้านตันต่อปี และดำเนินการผลิตพลังงานสะอาดศักยภาพ 802 เมกะวัตต์ ร่วมกับ PFAN และ REEP องค์การ UNIDO จะทำการยกระดับความสำเร็จนี้ขึ้นไปอีกเป็นสองเท่า และระดมเงินเพิ่มอีก 1 พันล้านเหรียญสำหรับพลังงานสะอาดภายในไม่กี่ปีถัดจากนี้

การเงินสีเขียว(greening finance) เพื่อธุรกิจที่ยั่งยืน

UNIDO ClimAct 4: “UNIDO จะระดมความร่วมมือระหว่างสถาบันการเงินธุรกิจ รัฐบาล และภาคประชาสังคม เพื่อเพิ่มอัตราการประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรมทั่วโลกภายในปีพ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030)”

UNIDO ได้จัดทำ Energy Efficiency Accelerator Platform ร่วมกับ สถาบัน Institute for Industrial Productivity (IIP) และสถาบัน Energy and Resources Institute (TERI) เป็นโครงการริเริ่มภายใต้ Sustainable Energy for All โครงการ Global Energy Accelerator Platform มีเป้าหมายช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยรวมภายในปี 2573 โดยผ่านแพลตฟอร์มดังกล่าว UNIDO และพันธมิตรทั้งหลาย จะระดมความร่วมมือจากทั้งรัฐบาลและอุตสาหกรรม รวมไปถึงการสร้างเครือข่ายร่วมกันกับองค์กรพัฒนาเอกชน และ

องค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ เพื่อจัดหาเครื่องมือทรัพยากร และข้อมูลการปฏิบัติที่ดีที่สุดในการดำเนินการของภาคอุตสาหกรรม

เร่งรัดการดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศของท้องถิ่นและภูมิภาค

UNIDO ClimAct 7: “ในปีพ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) UNIDO จะสนับสนุนความสามารถด้านสภาพภูมิอากาศของประเทศกำลังพัฒนามากกว่า 100 ประเทศด้วยเครือข่ายทั่วโลกของศูนย์พลังงานที่ยั่งยืนในภูมิภาค”

UNIDO ได้ประสานเครือข่าย Global Network of Regional Sustainable Energy Centers ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั้ง เขตทะเลทรายซาฮาราแอฟริกา เขตแอฟริกา เขตแคริบเบียน เขตแปซิฟิก และภูมิภาคอื่น ๆ ผ่านความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ในภูมิภาคเหล่านี้ ศูนย์ Energy Centers เหล่านี้สร้างประโยชน์ให้กับประเทศกำลังพัฒนาต่าง ๆ มากกว่า 100 ประเทศ และเป็นมาตรการที่ตอบสนองต่อความต้องการในการยกระดับความร่วมมือและขีดความสามารถในระดับภูมิภาคที่เร่งด่วน เพื่อนำไปสู่การลดอุปสรรคต่อการลงทุนด้านพลังงานทดแทน และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างตลาดของและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับพลังงานทดแทน

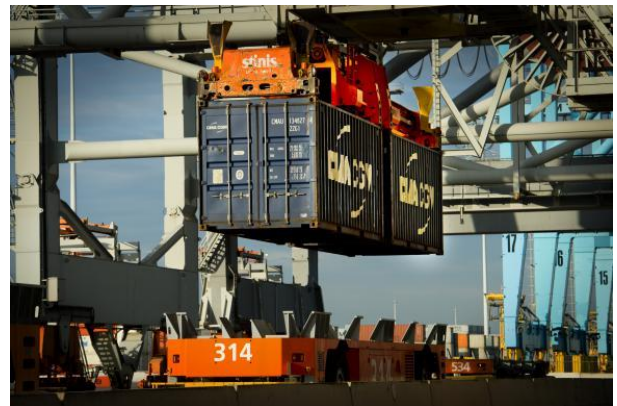
การเสริมสร้างนโยบายทางนิเวศวิทยาและเปลี่ยนแปลงไปสู่การมีส่วนร่วม

UNIDO ClimAct 9: “ภายในปีพ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) องค์กร UNIDO จะยกระดับการสนับสนุนการจัดตั้งเมืองที่ยั่งยืนในประเทศกำลังพัฒนา โดยผ่านการสร้างความ resilience ในภาคอุตสาหกรรม การวางแผนและการจัดการเมือง นวัตกรรมเทคโนโลยีสีเขียว และการสร้างความร่วมมือ”

GEF ได้เปิดตัวโครงการนำร่อง Sustainable Cities Approach Pilot (SC-IAP) เพื่อช่วยให้เมืองต่าง ๆ สามารถรับมือกับความท้าทายที่เกิดขึ้นจาก Mega trends ต่าง ๆ (เช่น การเพิ่มขยายตัวของเมือง สังคมผู้สูงอายุ) และการเสื่อมสภาพของสิ่งแวดล้อมทั่วโลก เป้าหมายของโครงการคือการส่งเสริมการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน ผ่านการวางแผนในรูปแบบ evidence based, multi-dimensional และการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรสิ่งแวดล้อม UNIDO ได้เริ่มดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับเมืองยั่งยืนร่วมกับรัฐบาลต่าง ๆ เช่น จีน ไต้หวัน รัสเซีย อินเดีย มาเลเซีย เซเนกัล และแอฟริกาใต้ รวมมูลค่าโครงการกว่า 42.7 ล้านเหรียญสหรัฐ และคาดว่าจะได้รับเงินทุนสนับสนุนผ่านกลไก co-finance ประมาณ 300 ล้านเหรียญ

UNIDO มีความมุ่งมั่นดำเนินการ ClimAct 10 เพื่อ “ระดมความร่วมมือจากภาครัฐ อุตสาหกรรม ประชาสังคมและสถาบันการศึกษา อย่าง

สม่ำเสมอ ผ่านการประชุม Vienna Energy Forum และให้มีการทบทวนความคืบหน้าในการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนา SDG 7 ด้านพลังงานสะอาดราคาที่ย่อมเยา” การประชุม Vienna Energy Forum ครั้งต่อไปจะมีขึ้นในวันที่ 14 และ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) และจะมีการจัดเตรียมการทบทวนการดำเนินการ SDG7 ผ่านที่ประชุมระดับสูงของสหประชาชาติที่กรุงนิวยอร์ก ในวันที่ 9-18 กรกฎาคม พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018)

มาตรการใหม่ด้านผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยใน EU

ที่มา EU

คณะกรรมการสุขภาพยุโรปได้เสนอร่างกฎหมายใหม่ และดำเนินการให้บริษัทและกิจการในสหภาพยุโรป สามารถทำการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น เพื่อประโยชน์ของกิจการและผู้บริโภค

ในทางทฤษฎีนั้น หลักการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเป็นอิสระภาพหรือ freedom of good and movement ใน Single Market อย่างสหภาพ

ยุโรปช่วยให้บริษัทต่าง ๆ สามารถขายผลิตภัณฑ์ของตนในประเทศที่เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรปได้ โดยไม่มีอุปสรรคใด ส่งผลให้ทั้งบริษัทและผู้บริโภคได้รับผลประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัตินั้นบริษัทและกิจการต่าง ๆ มักเผชิญกับอุปสรรคความล่าช้าและค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ล่าสุด ได้มีการศึกษาในเรื่อง The Costs of Non-Europe in the Single Market ที่แสดงให้เห็นว่าการลดอุปสรรคทางการค้า อาจทำให้การค้าภายในสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้นได้มากกว่า 100 พันล้านยูโรต่อปี

ในปัจจุบันแม้จะมีข้อบังคับที่เข้มงวด ผลิตภัณฑ์ที่เป็นอันตรายหรือต่ำกว่ามาตรฐานยังสามารถหาทางเข้าสู่ตลาดได้ ของเล่นจำนวนมากถึงร้อยละ 32 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ร้อยละ 58 ผลิตภัณฑ์ก่อสร้างร้อยละ 47 และอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคลร้อยละ 40 ที่ได้รับการตรวจสอบไม่มีมาตรฐานตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยหรือกฎหมายของสหภาพยุโรป สิ่งนี้เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคและทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน

ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการได้ตั้งข้อเสนอสองข้อเสนอกฎหมายเพื่อช่วยให้บริษัทต่าง ๆ โดยเฉพาะ SMEs สามารถขายผลิตภัณฑ์ของตนทั่วยุโรปได้ในราคาที่ต่ำลง และเพิ่มการควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรระดับประเทศ เพื่อป้องกันไม่ให้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ปลอดภัยสามารถวางจำหน่ายให้กับผู้บริโภคได้ โดยคณะกรรมการมีเป้าหมาย

เพื่อปรับจุดอ่อนทางโครงสร้างที่เหลืออยู่ภายในตลาด Single Market:

1. อำนวยความสะดวกในการขายผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศสมาชิกให้ง่ายขึ้น – ในปัจจุบันสหภาพยุโรปใช้หลักการ “mutual recognition” หรือการยอมรับร่วมกัน” เพื่อช่วยเพิ่มความมั่นใจในหมู่ประเทศสมาชิกในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ใดที่ไม่อยู่ภายใต้ระเบียบรวมของสหภาพยุโรป แต่สามารถวางขายได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายในประเทศสมาชิกใดประเทศหนึ่ง จะสามารถเคลื่อนย้ายไปจำหน่ายได้อย่างอิสระภายในตลาด Single Market แต่ที่ผ่านมามีผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองความปลอดภัยอย่างสมบูรณ์บางครั้งก็ไม่สามารถเคลื่อนย้ายอย่างอิสระภายในตลาดสหภาพยุโรปได้ เนื่องจากกฎหมายที่แตกต่างในระดับประเทศ การขาดความไว้วางใจ และการขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานระดับประเทศ เพื่อจัดการข้อติดขัดดังกล่าว คณะกรรมาธิการได้เสนอกฎระเบียบใหม่ในด้าน Mutual Recognition of Goods บริษัทต่าง ๆ จะสามารถทราบว่าผลิตภัณฑ์ของตนสามารถนำไปจำหน่ายได้ในอีกประเทศสมาชิกหนึ่ง ภายในสอง-สามเดือนแทนที่จะเป็นปีเหมือนที่ผ่านมา นอกจากนี้ยังบริษัทต่าง ๆ ยังสามารถทำการแจ้งต่อหน่วยงานโดยสมัครใจ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ของตนมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อกำหนดใน

ประเทศที่จะทำการจำหน่าย ซึ่งจะทำให้หน่วยงานของรัฐสมาชิกอื่น ๆ สามารถประเมินว่าหลักการ mutual recognition ควรมีผลหรือไม่ ในขณะเดียวกัน จะมีการวางกลไกการแก้ปัญหาข้อพิพาทระหว่างบริษัทและเจ้าหน้าที่ในระดับประเทศให้มีความรวดเร็วขึ้น ผ่านการฝึกอบรมและการแลกเปลี่ยนระหว่างเจ้าหน้าที่ที่จะช่วยปรับปรุงความร่วมมือและความไว้วางใจระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับประเทศของประเทศสมาชิกต่าง ๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะกระทบต่อการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ระดับประเทศในภาระหน้าที่ที่ทำอยู่ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายของประเทศตน

2. การบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ – คณะกรรมาธิการฯ ได้เสนอร่างกฎว่าด้วยการปฏิบัติตามระเบียบและการบังคับใช้ (Regulation on Compliance and Enforcement) จะช่วยสร้างตลาดภายในที่เป็นธรรมสำหรับสินค้า ผ่านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกำกับดูแลตลาดในระดับประเทศมากขึ้น ซึ่งจะรวมถึงการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ผิดกฎหมายและการสืบสวนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในประเทศสมาชิกสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพกับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ผ่านมาตรฐานระเบียบนี้จะช่วยเจ้าหน้าที่ระดับชาติในการปรับปรุงการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่เข้าสู่ตลาด

สหภาพยุโรปโดยเฉพาะท่าเรือและชายแดนด้านนอก เพราะในปัจจุบันสหภาพยุโรปนำเข้าสินค้ากว่าร้อยละ 30 ของสินค้าทั้งหมด

ทั้งนี้ร่างข้อบังคับดังกล่าวจะถูกส่งไปยังรัฐสภายุโรปและสภาเพื่อทำการรับรองและบังคับใช้ต่อไป ทั้งนี้ข้อเสนอกฎหมายดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสินค้านำเข้าจากประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยอย่างแน่นอน และต้องจำตาดูกันรายละเอียดข้อกำหนดดังกล่าว ที่น่าจะต้องได้รับการปรับโดยรัฐสภาและสภาของสหภาพยุโรปต่อไป